

132/MD/03.IX.1971

STRICT SECRET

Ex.nr. 2

N O T A

In ziua de 30 aug.1971, sursa l-a intilnit pe SERBAN (BANA) GHICA, pe care nu-l mai vazuse de multa vreme. GHICA, dupa ce a trecut pe la legionari, unde si-a lasat -cel puțin așa spune el- o parte din suflet, prin 1941 s-a pripășit pe lângă Iuliu Maniu și a început să militeze în cadrul P.N.T.-ului. Aici s-a legat prietenia lui cu CORNEL COPOSU, prietenie care perseverează și care s-a transformat într-o admirație împinsă pînă acolo unde limită nu mai există. Prietenii lui GHICA îi cunosc slăbiciunea și i-o provoacă întotdeauna, astfel că pot afla -pentru a nu se știe cîte oară- că COPOSU este cel mai înzestrat om politic pe care îl are în rezervă România.-

Desprins oarecum de București, deoarece lucrează pe un șantier la Buzău, unde -printre alte lucrări- construiește sediul partidului, pe care el -mai în glumă, mai în serios- i-a spus sursei că îl clădește cu îngrijire, fiindcă speră că într-o zi să vadă instalat în zidurile lui, clubul P.N.T.-ului, a abordat conversația cu sursa, stăpînit de curiozitatea de a afla ceva în legătură cu "intențiile" rușilor pe de o parte, iar pe de altă parte dacă va putea și în ce măsură va putea Secretarul General să desfidă puterea "șefilor" de la Moscova.-

Sursa i-a spus că este convinsă de rezistența de fier a politicii românești, inspirată de instinctul de conservare a unui popor care vrea să conserve și beneficieze de toate roadele eforturilor lui proprii într-o experiență

(237)

- 2 -

socialistă, care se desfășoară fără privațiuni de libertate, fără restricțiuni și fără discriminări, desigur că nu și fără oarecare erori, care apar din cauza oamenilor care mai poartă în ei reminiscențele îndepărtate ale unui parvenitism burghez și reminiscențele apropiate ale unui sectarism în care trăiesc la o laltă birocrațismul și abuzul.-

Nu știu ce-a înțeles el din ceea ce i-a spus sursa, dar răspunsul lui a fost categoric : "Altfel vorbea prietenul meu -dr. TURCU - mort acum câteva luni și cu totul altfel vorbește ADRIAN DIMITRIU. Adică cum? l-a întrebat sursa. ADRIAN DIMITRIU -spune GHICA - nu acordă nici-o valoare experienței comuniste, el consideră statul comunist o construcție bastardă a socialismului de stat, care se menține prin spaima dictaturii proletariatului și prin apatia întregului popor, care a schimbat tactica de luptă revoluționară, prin afirmarea unei rezistențe pasive, exprimată prin dezinteres, lene și kumor. Pentru social-democrați, GHICA are un fel de milă și compasiune. Băieții deștepți ar trebui să se întâlnească într-un partid, care mîine oricum s-ar numi, numai pe steagul lui să fie imaginea lui Maniu, ar strînge în jurul lui toată suflarea românească. Un astfel de partid ar mătura toate socialismele, inclusiv social-democrația.-

Întrebîndu-l pe GHICA, cum apreciază el, curajul și perseverența cu care se afirmă și se apără suveranitatea națiunii române, de către partid și de fruntașii lui și despre răsunetul pe care această politică îl are în lume, GHICA i-a răspuns : Comuniștilor cu care lucrez, le spun întotdeauna cele mai măgulitoare vorbe, îi fac să creadă că sînt alături de ei. Aceasta e tactica cea mai bună. E bine să-ți imbrodesti adversarul. Principiul nr.1 din cîrticica căpitanului. În realitate, suveranitatea națională a încetat să existe din momentul intrării rușilor în țară, care a instalat la putere coloana lor de călăi și spioni.-

Se spune că rușii au plecat, dar asta este cea mai sfruntată minciună. Rușii continuă a fi, fiindcă comuniștii sînt niște ruși care vorbesc românește. Ocupația rusească va înceta cînd va înceta guvernarea comunistă. Din nenorocire -continuă el- viitorul este încă îndepărtat. Americanii

00360 - 3 -
84
228

n-au nici un interes să-i slăbească pe ruși. Ei vor numai să-i cheme la rațiune, adică să-i facă să înțeleagă să schimbe jocul, să respecte acordurile și convențiile care le consacră drepturi și obligații precise, în sensul unei lumi bipolare, lume amenințată acum de Europa, de China și de Japonia. Dacă rușii se vor împăca cu americanii, o nouă Yaltă va pecetlui destinul țării noastre, desigur într-o variantă nouă, care va confirma ceea ce s-a făcut după război, pe plan social, fără însă a se reinstala o cortină de fier. Singura speranță a popoarelor coloniale din Europa este un conflict în Asia. Acest conflict va crea condițiile unei adevărate independențe și apariția unei vieți care merită să fie trăită, inspirată din inițiativa privată și libertate.-

Vorbind despre consecințele unei împăcări, împăcare ruso-americană, GHIȚA spunea că americanii sînt niște ciniici. Practiceni ai unei politici realiste, bazată pe ceea ce există, au ajuns la concluzia că în România, regimul comunist reprezintă o formulă de stabilitate și de ordine. Ei consideră România ca o țară incapabilă de a se dezvolta în libertate, prin instaurarea partidelor, un fel de țară asemănătoare cu statele din America Latină.-

Pentru Nixon, Secretarul General al Partidului este Seful de Stat ideal; are în mîină frînele puterii și asigură garantarea contractelor și acordurilor comerciale. Negustorii aceștia, după ce n-au mișcat un deget pentru burghezia română, au ajuns să apere comunismul, crezînd că acest comunism reprezintă un stadiu de independență și umanitate. Toate ar merge bine -spune GHIȚA - dacă în tratativele ruso-americane, aranjamentele și compromisurile n-ar reclama și victime și dacă n-ar cădea și capete. El este convins că interesele americano-ruse coincid în Germania, puternică economic și unde și unii și alții au tot interesul să nu schimbe nimic, în sensul de a nu întări o poziție politică capabilă de inițiativă și turburare. Într-o conferință pan-europeană, singura zonă unde ameliorările se anunță, va fi în Europa Centrală. Comunismul va căpăta o nouă consacrare, într-o formă în care rușii nu vor mai avea o influență exclusivă. Succesul Secretarului General va fi

transformat în triumf. Tara însă -e vorba de generația celor care au implinit 30 de ani- în fața unei situații noi, va reacționa în sensul unei independențe complete, adică a unei eliberări de partid. Prea mult -spune GHIÇA- s-a vorbit de guerilă, de guerilă urbană, ca să rămână fără influență această acțiune romantică - idealistă. Bătrânii nu sînt în stare să facă nimic, dar tinerii vor descoperi ei calea libertății de care le e sete și le e foame".-

Sursa : "Ovidiu"